

зана съ цвѣтята ѝ. Отлетѣ тя — увехнаха и
 Единъ само стрѣкъ стоеше бодъръ. Единъ
 стрѣкъ съ едно кърваво цвѣтче.

Една вечеръ по тѣсната уличка премина
 младежи. Тѣ пѣха чудна хайдушка пѣсень:

Капитанъ Никола, мале, по чаршия ходи —
 по чаршия ходи, мале, юнаци записва. . .

Тогазъ умрѣ последниятъ чарчарушъ. Цвѣтче
 се заклати, прекъсна се и падна. Каточели прѣ
 титѣ на баба Филиповица го скъсахъ, за да на
 чатъ незнайния гробъ на чадото ѝ.

